

[Finansministeren.]

beholdninger og tilgangen af dollars er jo meget beskedne. Derfor er det nødvendigt at gribe ind overfor betalingsbalancen.

Der er under folketingets forhandlinger opnået enighed om valutabesparende foranstaltninger til omkring 200 mill. kr. Det drejer sig bl. a. om, at man skal forcere den indenlandske brændselsproduktion, hugsten af tømmer i de danske skove, at man skal afskaffe piskefløden for at spare valuta, og der kommer yderligere enkelte andre foranstaltninger af lignende art.

Endvidere er det besluttet påny at søge købekraften reduceret. Dette vil bl. a. ske ved, at der vil blive vedtaget en ny lov om bunden opsparing til et samlet beløb af ca. 200 mill. kr. i skatteåret 1951—52. Forslag herom kan forhåbentlig forelægges i dette høje ting en gang i april måned.

Samtidig er det besluttet ved visse forbrugsafgifter og lignende foranstaltninger at gennemføre en hurtigere virkende begrænsning af købekraften. Dertil sigter de lovforslag, jeg her forelægger. Det første forslag var oprindeligt mere omfattende, idet det havde været regeringens tanke at gennemføre en afgift på fodtøj og porcelæn m. v. Dette kunne der ikke opnås flertal for i det høje folketing, og disse bestemmelser er derfor gået ud. Tilbage bliver i dette første lovforslag kun en rent teknisk ændring i § 33 i loven af 19. november i fjor om omsætningsafgift af forskellige varer. Det drejer sig om stillingen ved en handlendes konkurs, og jeg tror, det er en teknisk forbedring.

Af større økonomisk betydning er det næste lovforslag, hvis hovedbestemmelse indeholdes i § 1, og som går ud på, at omsætningsafgiften af stærke drikke, som nu er 33 $\frac{1}{3}$ pct., forhøjes til 37 $\frac{1}{2}$ pct. Desuden sker der i henhold til § 2 en mindre ændring af afgifterne på øl, for at den prisforhøjelse, der skal komme, kan blive på et helt antal øre; men det er altså af sekundær betydning. Provenuet af denne afgiftsforhøjelse har man anslået til ca. 40 mill. kr., men jeg må tage alt muligt forbehold overfor denne vurdering, da det er klart, at man ikke kan vide noget bestemt om den fremtidige omsætning.

Jeg henleder opmærksomheden på lovforslagets § 4, som bestemmer, at den prisforhøjelse for stærke drikke, der bliver konsekvensen af forhøjelserne, skal holdes udenfor det pristal, hvorefter lønninger her i landet beregnes. Derimod får det særlige pristal ingen indflydelse på sådanne

indkomster som alders- og invaliderente, der jo også er pristalsreguleret.

Hvad angår forslag til lov om sukkerafgift, indeholder det for det første en forenkling af den bestående ordning. Vi har her i landet efterhånden fået ikke mindre end tre forskellige sukkerafgifter på til sammen 10,7 øre pr. kg. Det foreslås nu at afskaffe dem alle og til gengæld indføre en afgift på sukker til industrielt brug på 11 øre pr. kg. For sukker til husholdningsbrug har vi haft det kunstige system, at der på den ene side var disse tre afgifter på til sammen 10,7 øre, men på den anden side betalte staten et tilskud til priserne, som var langt større, med det resultat, at trods afgifterne blev sukkeret solgt ca. 35 øre under produktionsprisen. Dette kunstige system foreslås nu afskaffet. Det var regeringens tanke, at når man afskaffede afgifterne, skulle til gengæld sukkerprisen sættes op til produktionsprisen, som i dag er 76 øre pr. kg. Det kunne der ikke opnås tilslutning til i folketinget, men prisen vil blive sat op fra 41 øre til 60 øre, altså med 19 øre pr. kg, hvorved statens tilskud vil blive reduceret med 19 mill. kr. årligt.

Endelig drejer lovforslaget om ændring i lov om stempelafgift sig om en fordobling af stempelafgiften på lotterisedler. Provenuet heraf vil blive ca. 5 $\frac{1}{2}$ mill. kr. Det er tanken i samme forbindelse at gennemføre en vis beskatning af tipningen. Forslag herom vil senere blive fremsat. De to lovforslag er naturligvis nær beslægtet.

Jeg skal anbefale de fire lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

N. P. Nielsen: De lovforslag, vi nu har til behandling, drejer sig om sukkerafgiften, om en ændring i omsætningsafgiftsloven af 19. november 1950, om afgiften af lotterisedler og om en ændring i afgiften af stærke drikke. Det er alt sammen forslag, som er led i det firkantede forlig, der nu er gennemført, og hvorefter man i folketinget fra radikal og socialdemokratisk side er blevet enig med regeringen om en række forskellige spørgsmål.

Et forlig er jo udtryk for, at de forskellige meninger og opfattelser bøjer sig mod hinanden for at nå et resultat, og det er vel altid sådan, at ingen af parterne har opnået alt, hvad de ønskede, og er fuldt tilfreds med forliget, men et sådant kompromis, som her er gennemført, må jo siges at være udtryk for folkestyrets styrke, at man i en vanskelig tid har været i stand til at løse spørgsmål, som skulle løses.